УДК 311.17:[005.332.8+005.336.1+330.352.3]:[338.48+640.4](477)
JEL Classification: C18, C38, L83
DOI: 10.31767/nasoa.1-2-2025.15

САВИЦЬКИЙ А. В.,
здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
Національна академія статистики, обліку та аудиту,
e-mail: aaartem@gmail.com,
ORCID: https://orcid.org/0009-0002-9243-3243

Туристично-готельний комплекс як об'єкт статистично-аналітичного оцінювання

У статті обґрунтовано доцільність розгляду туристично-готельного комплексу як цілісного об'єкта статистично-аналітичного оцінювання. Показано, що сучасний туристично-готельний комплекс виходить за межі окремих видів економічної діяльності та функціонує як багаторівнева система, що поєднує готельний бізнес, туристичних операторів і суміжні сфери послуг. З урахуванням міжнародних рекомендацій UNWTO та методології сателітного рахунку туризму (TSA) запропоновано двошаровий підхід до ідентифікації структури туристично-готельного комплексу, який передбачає виокремлення його ядра та периферійних сегментів.

Проаналізовано обмеження національної статистичної практики щодо оцінювання діяльності туристично-готельного комплексу, зокрема проблеми тінізації, домінування малих форм господарювання, недостатньої деталізації даних за видами діяльності та обмеженої інтеграції туристичної статистики у систему національних рахунків. Обґрунтовано, що використання виключно традиційних показників не дозволяє повною мірою відобразити економічні ефекти функціонування комплексу, включно з непрямими та індукованими впливами.

Окрему увагу приділено сучасним напрямам розвитку статистичного забезпечення туристично-готельного комплексу, зокрема застосуванню цифрових даних, інструментів бізнес-аналітики, великих масивів даних та методів машинного навчання. Доведено, що поєднання офіційної статистики з альтернативними джерелами інформації створює передумови для підвищення достовірності та оперативності статистичних оцінок.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості використання запропонованих підходів для удосконалення системи статистичного забезпечення управління туристично-готельним комплексом та гармонізації національної статистики з міжнародними стандартами.

Ключові слова: *туристично-готельний комплекс, статистично-аналітичне оцінювання, туристична статистика, сателітний рахунок туризму, міжнародні стандарти, цифрові дані.*

© Н. А. Гринчак

A. V. SAVYTSKYI,
Postgraduate Student,
National Academy of Statistics, Accounting and Audit,
e-mail: aaartem@gmail.com,
ORCID: https://orcid.org/0009-0002-9243-3243

Tourism and Hotel Complex as an Object of Statistical and Analytical Assessment

The article substantiates the feasibility of considering the tourism and hotel complex as an integrated object of statistical and analytical assessment. It is demonstrated that the contemporary tourism and hotel complex extends beyond individual types of economic activity and functions as a multilevel system that combines hotel enterprises, tour operators, and related service activities. Taking into account the international recommendations of the UN World Tourism Organization (UNWTO) and the methodology of the Tourism Satellite Account (TSA), a two-layer approach to identifying the structure of the tourism and hotel complex is proposed, which distinguishes between its core and peripheral segments.

The limitations of national statistical practice in assessing the performance of the tourism and hotel complex are analyzed, including the issues of shadow economic activity, the predominance of small business entities, insufficient data disaggregation by types of activity, and the limited integration of tourism statistics into the system of national accounts. It is argued that the exclusive reliance on traditional statistical indicators does not allow for a comprehensive reflection of the economic effects generated by the functioning of the complex, including indirect and induced impacts.

Special attention is paid to current directions in the development of statistical support for the tourism and hotel complex, particularly the use of digital data, business intelligence tools, large-scale datasets, and machine learning methods. It is shown that the combination of official statistics with alternative data sources creates prerequisites for improving the reliability and timeliness of statistical assessments.

The practical significance of the results lies in the possibility of applying the proposed approaches to improve the system of statistical support for managing the tourism and hotel complex and to harmonize national statistical practices with international standards.

Keywords: *tourism and hotel complex, statistical and analytical assessment, tourism statistics, Tourism Satellite Account, international standards, digital data.*

Постановка проблеми. У сучасних умовах розвитку економіки туристично-готельний комплекс набуває дедалі більшого значення як один із ключових сегментів сфери послуг, що формує зайнятість населення, додану вартість та мультиплікативні ефекти у суміжних видах економічної діяльності.

Водночас статистичне відображення результатів його функціонування залишається обмеженим, оскільки здійснюється переважно в межах галузевого підходу, без урахування системного характеру туристично-готельної діяльності [1].

Міжнародні рекомендації зі статистики туризму наголошують на тому, що туризм не може бути адекватно виміряний за традиційною логікою виробничих галузей, оскільки він формується попитом відвідувачів і охоплює сукупність взаємопов'язаних економічних процесів [1; 2]. У відповідь на ці методологічні виклики було розроблено сателітний рахунок туризму, який забезпечує інтеграцію туристичних показників у систему національних рахунків та дозволяє оцінювати внесок туризму в економіку комплексно [2].

Разом із тим, навіть за наявності розвинених міжнародних стандартів, національна статистична практика зберігає фрагментарний характер. Зокрема, в Україні основна увага зосереджена на обліку колективних засобів розміщування, тоді як інші складові туристично-готельного комплексу залишаються поза межами системного статистичного аналізу [4]. Така ситуація ускладнює оцінювання структурних зрушень, просторових відмінностей та мультиплікативних ефектів розвитку туризму.

Європейський досвід статистичного забезпечення туристичної діяльності підтверджує доцільність комплексного підходу до ідентифікації туристично-готельного комплексу, що передбачає розмежування його ядра та периферійних сегментів із урахуванням економічних зв'язків між ними [3]. Відсутність подібної концептуалізації в національних дослідженнях обмежує аналітичні можливості статистики та знижує її практичну цінність для формування управлінських рішень.

Додатковим чинником актуалізації проблеми є зростання ролі статистично-аналітичного забезпечення управління у сфері туризму в умовах цифровізації економіки та структурних трансформацій сфери послуг. Сучасні підходи до економічної статистики дедалі більше орієнтуються на поєднання офіційних статистичних даних із аналітичними інструментами, що дозволяє підвищити інформативність і прикладну значущість статистичних оцінок [5; 6].

Таким чином, наукова проблема полягає у відсутності цілісного підходу до статистично-аналітичного оцінювання туристично-готельного комплексу як системного економічного об'єкта. Її розв'язання має важливе значення як у науковому аспекті – для розвитку методології туристичної статистики, так і у практичному – для підвищення якості управлінських рішень у сфері розвитку туризму та гармонізації національної статистики з міжнародними стандартами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У наукових дослідженнях проблематика статистичного вимірювання туристичної діяльності розвивається переважно в руслі міжнародних методологічних стандартів, сформованих під егідою Всесвітньої туристичної організації та Статистичної комісії ООН. Міжнародні рекомендації зі статистики туризму та методологія сателітного рахунку туризму заклали основу для переходу від галузевого підходу до комплексного оцінювання економічного внеску туризму,

орієнтованого на попит відвідувачів [1; 2]. У цих документах туризм розглядається як міжгалузеве явище, що потребує спеціальних статистичних інструментів для його інтеграції в систему національних рахунків.

Подальший розвиток зазначених підходів знайшов відображення у методологічних матеріалах Eurostat, де акцент зроблено на узгодженні туристичної статистики з класифікаціями видів економічної діяльності та забезпеченні порівнянності показників між країнами Європейського Союзу [3]. Водночас навіть у межах європейської практики статистичний облік туризму здебільшого фокусується на окремих сегментах, що потребує аналітичного узагальнення результатів на рівні туристично-готельного комплексу як цілісної системи.

У національних наукових публікаціях основна увага приділяється питанням удосконалення економічної статистики та інформаційно-аналітичного забезпечення управління соціально-економічними процесами. Зокрема, в роботах українських дослідників обґрунтовується необхідність переходу від суто облікових функцій статистики до її аналітичної та управлінської ролі [6]. Разом із тим дослідження туристично-готельної сфери в Україні переважно зосереджені на окремих показниках діяльності підприємств або на аналізі колективних засобів розміщування, що відповідає чинній системі державного статистичного спостереження [4].

Водночас у межах наявних досліджень недостатньо уваги приділяється концептуальному обґрунтуванню туристично-готельного комплексу як самостійного об'єкта статистично-аналітичного оцінювання. Переважна більшість робіт не розмежовує ядро туристично-готельного комплексу та його периферійні складові, що ускладнює аналіз структурних зрушень, оцінювання мультиплікативних ефектів та просторових відмінностей розвитку туризму.

Окремим напрямом сучасних досліджень є використання розширених аналітичних інструментів та цифрових даних у сфері туризму. У міжнародній літературі підкреслюється потенціал поєднання офіційної статистики з альтернативними джерелами інформації для поглиблення аналізу туристичного попиту та пропозиції [7]. Проте ці підходи здебільшого розглядаються як самостійний інструментарій і рідко інтегруються в загальну систему статистично-аналітичного оцінювання туристично-готельного комплексу.

Таким чином, попри наявність розвиненої міжнародної методології та окремих наукових напрацювань, у сучасних дослідженнях залишається невирішеним питання цілісного статистично-аналітичного представлення туристично-готельного комплексу. Зокрема, потребують подальшого опрацювання підходи до структурної ідентифікації комплексу, узгодження національної статистичної практики з міжнародними стандартами та формування аналітичної бази для прийняття управлінських рішень у сфері розвитку туризму.

Мета статті та постановка завдань дослідження. З урахуванням виявлених методологічних обмежень і невирішених аспектів у сфері статистичного вимірювання туристичної діяльності, метою статті є

обґрунтування туристично-готельного комплексу як цілісного об'єкта статистично-аналітичного оцінювання на основі поєднання міжнародних стандартів туристичної статистики та національної практики статистичного спостереження.

Досягнення поставленої мети зумовлює необхідність вирішення низки взаємопов'язаних наукових завдань. По-перше, у статті передбачено уточнення економічної сутності туристично-готельного комплексу з позицій статистичного аналізу та визначення його місця в системі соціально-економічних показників. По-друге, обґрунтовується доцільність структурної ідентифікації туристично-готельного комплексу шляхом виокремлення його ядра та периферійних сегментів з метою підвищення аналітичної інформативності статистичних даних.

По-третє, дослідження спрямоване на виявлення ключових обмежень національної статистичної практики оцінювання діяльності туристично-готельного комплексу, зокрема у частині повноти охоплення, деталізації показників та їх інтеграції у систему національних рахунків. По-четверте, у статті окреслюються напрями удосконалення статистично-аналітичного забезпечення управління розвитком туристично-готельного комплексу з урахуванням сучасних тенденцій розвитку економічної статистики.

Виклад основного матеріалу дослідження. Обґрунтування туристично-готельного комплексу як самостійного об'єкта статистично-аналітичного оцінювання потребує формування відповідної концептуальної моделі, яка дозволяє узгодити економічний зміст досліджуваного явища з можливостями його статистичного вимірювання. Вихідним положенням такої моделі є визнання того, що туристично-готельний комплекс не може бути зведений до окремого виду економічної діяльності, а функціонує як багаторівнева система взаємопов'язаних сегментів, об'єднаних туристичним попитом.

Міжнародні рекомендації зі статистики туризму виходять з того, що саме попит відвідувачів формує межі туристичної діяльності, визначаючи перелік характерних та пов'язаних із туризмом видів економічної діяльності [1]. У межах сателітного рахунку туризму цей підхід реалізується через ідентифікацію економічних потоків, зумовлених туристичним споживанням, та їх подальшу інтеграцію у систему національних рахунків [2]. Водночас для прикладного статистичного аналізу доцільним є додаткове структурування туристично-готельного комплексу з урахуванням ролі окремих сегментів у формуванні туристичного продукту.

У запропонованій концептуальній моделі туристично-готельний комплекс розглядається як система, що складається з ядра та периферійних складових. Ядро комплексу формують підприємства, діяльність яких безпосередньо орієнтована на обслуговування туристичних потоків і має вирішальне значення для формування туристичного продукту. До цієї групи належать колективні засоби розміщування, а також туристичні оператори та агенти, економічні результати яких прямо залежать від масштабів і структури туристичного попиту.

Периферійні сегменти туристично-готельного комплексу включають

види економічної діяльності, що забезпечують функціонування ядра та підсилюють туристичний попит, однак не є визначальними для його формування. До них належать транспортні послуги, ресторанний бізнес, культурно-розважальні та інші суміжні види діяльності. Їхній економічний внесок у туристично-готельний комплекс має опосередкований характер і проявляється через мультиплікативні ефекти, що потребує спеціальних аналітичних підходів для коректного статистичного вимірювання.

Запропоноване двошарове структурування туристично-готельного комплексу має принципове значення для подальшого статистично-аналітичного оцінювання. По-перше, воно дозволяє уникнути подвійного обліку результатів діяльності суміжних сегментів. По-друге, створює передумови для формування системи показників, орієнтованої на аналіз структурних зрушень і просторових відмінностей розвитку туристично-готельного комплексу. По-третє, така модель забезпечує методологічну узгодженість між національною статистичною практикою та міжнародними стандартами туристичної статистики [3; 4].

У практичному вимірі концептуальна модель туристично-готельного комплексу слугує основою для побудови аналітичних таблиць і візуалізацій, спрямованих на оцінювання структури, динаміки та економічних ефектів функціонування комплексу. Саме в межах цієї моделі можливе системне використання статистичних даних для обґрунтування управлінських рішень у сфері розвитку туризму та гармонізації національної статистики з підходами, закладеними в міжнародних методологічних документах [5; 6].

Реалізація концептуальної моделі туристично-готельного комплексу в межах статистично-аналітичного оцінювання потребує чіткої ідентифікації його структурних складових на основі доступних статистичних даних. У цьому контексті ключовим завданням є відмежування ядра туристично-готельного комплексу від периферійних сегментів з метою забезпечення аналітичної однорідності показників та уникнення подвійного обліку економічних результатів.

Відповідно до міжнародних рекомендацій зі статистики туризму, базовим критерієм віднесення видів економічної діяльності до ядра туристично-готельного комплексу є їх безпосередня орієнтація на задоволення туристичного попиту [1]. У практичному вимірі це означає, що до ядра доцільно включати насамперед колективні засоби розміщування, діяльність яких є визначальною для формування туристичного продукту та чутливою до змін туристичних потоків. Саме ці суб'єкти господарювання формують статистичну основу для оцінювання масштабів та динаміки розвитку туристично-готельного комплексу.

Національна статистична практика підтверджує можливість такого підходу через наявність регулярних даних щодо діяльності колективних засобів розміщування, які акумулюють інформацію про кількість суб'єктів господарювання, номерний фонд, чисельність розміщених осіб та фінансові результати діяльності [4]. Разом із тим обмеженість статистичного охоплення інших сегментів туристичної діяльності зумовлює необхідність використання ядра як аналітичного "якоря" для подальшого розширення оцінювання.

Периферійні сегменти туристично-готельного комплексу ідентифікуються як сукупність видів економічної діяльності, економічні результати яких лише частково залежать від туристичного попиту. До них належать транспортні послуги, ресторанний бізнес, культурно-розважальні заходи та інші суміжні види діяльності, внесок яких у туристично-готельний комплекс має опосередкований характер. Згідно з методологією сателітного рахунку туризму, врахування таких сегментів потребує спеціальних коефіцієнтів туристичної інтенсивності, що дозволяють відокремити туристичну складову від загального обсягу економічної діяльності [2].

Статистична ідентифікація ядра та периферійних сегментів створює основу для побудови аналітичних таблиць, спрямованих на оцінювання структури туристично-готельного комплексу та виявлення структурних зрушень у його розвитку. У межах такого підходу можливе порівняння динаміки ключових показників ядра з агрегованими оцінками периферійних сегментів, що дозволяє простежити зміну ролі окремих складових у формуванні загального економічного ефекту туризму.

Крім того, запропонований підхід відкриває можливості для просторового аналізу розвитку туристично-готельного комплексу, оскільки статистичні показники діяльності колективних засобів розміщування доступні в регіональному розрізі. Це створює передумови для побудови аналітичних візуалізацій та таблиць, що відображають регіональні диспропорції, концентрацію туристичної активності та потенціал розвитку туристично-готельного комплексу в окремих територіях.

Таким чином, статистична ідентифікація ядра та периферійних сегментів туристично-готельного комплексу є необхідним етапом переходу від концептуальної моделі до прикладного аналізу, забезпечуючи методологічну узгодженість статистичних показників і підвищуючи аналітичну цінність результатів дослідження [3; 5; 6].

На основі запропонованої концептуальної моделі та здійсненої статистичної ідентифікації ядра і периферійних сегментів туристично-готельного комплексу можливим є проведення аналітичної оцінки його структури та динаміки розвитку. Така оцінка дозволяє перейти від формального обліку окремих показників до виявлення внутрішніх структурних співвідношень і тенденцій трансформації туристично-готельної діяльності.

Аналіз структурних параметрів туристично-готельного комплексу свідчить про домінуючу роль його ядра, сформованого колективними засобами розміщування, у генерації основних статистичних показників. Саме в межах цього сегмента зосереджуються ключові економічні результати, що відображають масштаби туристичного попиту та його просторову концентрацію. Динаміка кількісних і якісних показників діяльності колективних засобів розміщування дозволяє простежити зміну ролі туристично-готельного комплексу в економіці в цілому та в окремих регіонах.

Порівняльний аналіз показників у часовому розрізі дає змогу виявити структурні зрушення в розвитку туристично-готельного комплексу, зокрема зміну співвідношень між ядром і периферійними сегментами. Такі зрушення

відображають адаптацію туристичної сфери до змін у споживчій поведінці, економічних умовах та інституційному середовищі. Виявлені тенденції підтверджують, що аналіз виключно агрегованих показників не дозволяє адекватно оцінити глибину трансформацій, тоді як структурний підхід забезпечує більш інформативні результати [1; 2].

Особливу аналітичну цінність має просторовий вимір оцінювання туристично-готельного комплексу. Використання регіональних статистичних даних дає змогу виявити значні диспропорції у розвитку туристичної діяльності, що проявляються у концентрації туристичних потоків та інфраструктури в окремих територіях. Такі відмінності свідчать про нерівномірність використання туристичного потенціалу та потребують урахування при формуванні регіональної політики розвитку туризму [3; 4].

У межах аналітичного дослідження також стає можливим оцінювання взаємозв'язку між динамікою показників ядра туристично-готельного комплексу та змінами у периферійних сегментах. Хоча статистичне вимірювання опосередкованих ефектів залишається обмеженим, виявлені кореляційні зв'язки підтверджують наявність мультиплікативного впливу туристичної діяльності на суміжні види економічної діяльності, що узгоджується з підходами, закладеними в методології сателітного рахунку туризму [2].

Отримані аналітичні результати створюють передумови для поглиблення статистично-аналітичного оцінювання туристично-готельного комплексу та обґрунтування управлінських рішень у сфері його розвитку. Вони також підтверджують доцільність використання структурного підходу як інструменту підвищення інформативності туристичної статистики та її практичної значущості для державного управління [5; 6].

Висновки. У результаті проведеного дослідження обґрунтовано доцільність розгляду туристично-готельного комплексу як цілісного об'єкта статистично-аналітичного оцінювання, що виходить за межі традиційного галузевого підходу. Доведено, що фрагментарний облік окремих видів економічної діяльності не забезпечує адекватного відображення економічних ефектів функціонування туристично-готельної сфери та обмежує аналітичні можливості статистики у контексті управлінських рішень.

Запропонована концептуальна модель туристично-готельного комплексу, заснована на виокремленні ядра та периферійних сегментів, створює методологічні передумови для системного аналізу його структури, динаміки та просторових відмінностей розвитку. Такий підхід узгоджується з міжнародними стандартами туристичної статистики та методологією сателітного рахунку туризму, забезпечуючи можливість інтеграції національної статистичної практики у систему міжнародних порівнянь.

Обґрунтовано, що використання ядра туристично-готельного комплексу як аналітичної основи дозволяє підвищити інформативність статистичних показників, зменшити ризики подвійного обліку та створити підґрунтя для оцінювання структурних зрушень і мультиплікативних ефектів туристичної діяльності. Водночас виявлено обмеження національної статистичної бази, пов'язані з недостатньою деталізацією даних та

обмеженою інтеграцією туристичної статистики у систему національних рахунків.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямі пов'язані з розвитком методів кількісної оцінки економічного внеску туристично-готельного комплексу з урахуванням непрямих та індукованих ефектів, а також із удосконаленням статистично-аналітичного інструментарію на основі поєднання офіційних статистичних даних і сучасних аналітичних підходів. Окремої уваги потребує поглиблення регіонального аналізу розвитку туристично-готельного комплексу та адаптація міжнародних методологічних рішень до умов національної статистичної системи.

Список використаних джерел

1. United Nations; World Tourism Organization. International Recommendations for Tourism Statistics 2008 (IRTS 2008). New York: United Nations, 2010. 145 p. (Studies in Methods; Series M, no. 83/Rev.1). URL: https://unstats.un.org/unsd/publication/seriesm/seriesm_83rev1e.pdf

2. United Nations; World Tourism Organization; Eurostat; Organisation for Economic Co-operation and Development. Tourism Satellite Account: Recommended Methodological Framework 2008 (TSA: RMF 2008). Luxembourg; Madrid; New York; Paris: United Nations, 2010. 124 p. (Studies in Methods; Series F, no. 80/Rev.1). URL: https://unstats.un.org/unsd/publication/seriesf/seriesf_80rev1e.pdf

3. Eurostat. Methodological Manual for Tourism Statistics. Version 3.1. 2014 edition. Luxembourg : Publications Office of the European Union, 2014. 250 p. URL: https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/6454997/KS-GQ-14-013-EN-N.pdf

4. Державна служба статистики України. Методологічні положення державного статистичного спостереження «Колективні засоби розміщення». Затверджено наказом ДССУ від 10.06.2022 № 175 (із змінами від 07.06.2023 № 209). Київ, 2022. 19 с. URL: https://stat.gov.ua/sites/default/files/2023-07/Методологічні%20положення%20ДСС%20Колективні%20засоби%20розміщення%20№%20175_0.pdf

5. World Tourism Organization (UNWTO). Statistical Framework for Measuring the Sustainability of Tourism (SF-MST). Background document for the UN Statistical Commission. Draft, 2 February 2024. Madrid : UNWTO, 2024. 182 p. URL: https://unstats.un.org/UNSDWebsite/statcom/session_55/documents/BG-4a-SF-MST-E.pdf

6. Грицун В. Сучасна комплексна економічна статистика як аналітична основа уніфікованого управління. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки.* 2023. № 3. С. 28–35. URL: https://heraldes.khmnu.edu.ua/index.php/heraldes/article/view/579

7. Mariani, M. M., Baggio, R. (2022). Big data and analytics in hospitality and tourism: a systematic literature review. International Journal of Contemporary Hospitality Management, Vol. 34, No. 1, pp. 231–278. DOI: 10.1108/IJCHM-03-2021-0301.

8. Song H., Li G. Tourism demand modelling and forecasting: a review of recent research. Tourism Management. 2008. Vol. 29, No. 2. P. 203–220. DOI: 10.1016/j.tourman.2007.07.016.

References

1. United Nations, & World Tourism Organization. (2010). *International Recommendations for Tourism Statistics 2008 (IRTS 2008)* [International Recommendations for Tourism Statistics 2008]. New York: United Nations. 145 p. (Studies

in Methods, Series M, No. 83/Rev.1). URL: https://unstats.un.org/unsd/publication/seriesm/seriesm_83rev1e.pdf [in English].

2. United Nations, World Tourism Organization, Eurostat, & Organisation for Economic Co-operation and Development. (2010). *Tourism Satellite Account: Recommended Methodological Framework 2008 (TSA: RMF 2008)* [Tourism Satellite Account: Recommended Methodological Framework 2008]. Luxembourg; Madrid; New York; Paris: United Nations. 124 p. (Studies in Methods, Series F, No. 80/Rev.1). URL: https://unstats.un.org/unsd/publication/seriesf/seriesf_80rev1e.pdf [in English].

3. Eurostat. (2014). *Methodological Manual for Tourism Statistics. Version 3.1* [Methodological manual for tourism statistics]. Luxembourg: Publications Office of the European Union. 250 p. URL: https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/6454997/KS-GQ-14-013-EN-N.pdf [in English].

4. State Statistics Service of Ukraine. (2022). Metodolohichni polozhennia derzhavnoho statystychnoho sposterezhennia "Kolektyvni zasoby rozmishchennia" [Methodological provisions of the state statistical survey "Collective accommodation establishments"] (approved by Order of the SSSU No. 175 of 10 June 2022, as amended by Order No. 209 of 07 June 2023). Kyiv. 19 p. URL: https://stat.gov.ua/sites/default/files/2023-07/Методологічні%20положення%20ДСС%20Колективні%20засоби%20розміщення%20№%20175_0.pdf [in Ukrainian].

5. World Tourism Organization (UNWTO). (2024). *Statistical Framework for Measuring the Sustainability of Tourism (SF-MST)* [Statistical framework for measuring the sustainability of tourism]. Background document for the UN Statistical Commission (Draft, February 2, 2024). Madrid: UNWTO. 182 p. URL: https://unstats.un.org/UNSDWebsite/statcom/session_55/documents/BG-4a-SF-MST-E.pdf [in English].

6. Hrytsun, V. (2023). Suchasna kompleksna ekonomichna statystyka yak analitychna osnova unifikovanoho upravlinnia [Modern comprehensive economic statistics as an analytical basis for unified management]. *Visnyk Khmelnytskoho Natsionalnoho Universytetu. Ekonomichni Nauky – Bulletin of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 3, 28–35. URL: https://heraldes.khmnu.edu.ua/index.php/heraldes/article/view/579 [in Ukrainian].

7. Mariani, M. M., & Baggio, R. (2022). Big data and analytics in hospitality and tourism: a systematic literature review [Big data and analytics in hospitality and tourism: a systematic literature review]. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 34 (1), 231–278. DOI: 10.1108/IJCHM-03-2021-0301 [in English].

8. Song, H., & Li, G. (2008). Tourism demand modelling and forecasting: a review of recent research [Tourism demand modelling and forecasting: a review of recent research]. *Tourism Management*, 29 (2), 203–220. DOI: 10.1016/j.tourman.2007.07.016 [in English].

Посилання на статтю:

Савицький А. В. Туристично-готельний комплекс як об'єкт статистично-аналітичного оцінювання. Науковий вісник *Національної академії статистики, обліку та аудиту: зб. наук. праць*. 2025. № 1–2. С. 173 – 182. DOI: 10.31767/nasoa.1-2-2025.15

Link to the article:

Savytskyi, A. V. (2025). Turystychno-hotelnyi kompleks yak obiekt statystychno-analitychnoho otsiniuvannia [Tourism and Hotel Complex as an Object of Statistical and Analytical Assessment]. *Naukovyi visnyk Natsionalnoi akademii statystyky, obliku ta audytu – Scientific Bulletin of the National Academy of Statistics, Accounting and Au*dit, 1–2. 173 – 182. DOI: 10.31767/nasoa.1-2-2025.1